

בוֹבִיץ' ריגה, 1903, למד בגרמניה, **שימועון ויזנטל** (בר צ'אס, 1908), אבי פצצת-המימן **אדוארד טלר** (כודפשט, 1908), **שלום בן-הורין** (מינר), **חנה מרון** (ברלין, 1923), ואחרים, בנייהם גם אורי אבנרי.

■ אירוע משעשע היה לער תזמורת ברוריה אבירן בעת שהותה בנייר-יורק. היא הלכה לר-אות הצגה בחברת בתה, הסטודנטית שרון באחד התיאטראות בכרדוויל. לפני תחילת ההצגה נכנסה העיתונאית לשרותים וני-עלה את הרלת. כשניסתה לפתוח אותה, התחורר לה שמנגנון-הס-גירה התקלקל והיא לכודה בפי-נים. למזלה היא נוכחה לגלות שבין הריצפה לבין בסיס-הרלת

תביעת המתמחה בהצגת איברי-המין של נשים. הידיד הציע פר-תון, אבל דנקר עמד על המילה "ערוותות". גם בין העומדים מן הצד, שנקרא להכריע, היה וי-כות: יצחק לבני סבר כי יש לה-עדיף את פותון, ואילו יידו, גידעון סאמט, העדיף את ער-ותון.

■ במינכן נערכת עתה תערו-כת-תצלומים מיוחדת. הצלמת הגרמנית הרלינדה קלבל סי-ייה רה בעולם וצילמה את הריוק-נאות של 21 יהודים שנולדו בגרמניה או בחוגי-התרבות הגר-מני, שאותם גם ריאיינה לצורך הוצאת ספר. הפורטרטים כוללים את השופט חיים כהן (יליד ליבק, 1911), טדי קולק (וינה, 1911), הפרופסור ישעיהו ליי-

הישראלים בתורכיה, ענו התורכים NOT ENOUGH, שמשמעו "לא מספיק". ואילו ארבל תירגם זאת כ-"אין להם מספיק כסף". לאחר מכן הוא שאל את התורכי אם סגירת הקא-זינו באילת הועילה לתורכים. התורכי השיב IT DIDN'T HURT, שפירושו בעברית "זה לא הוסיף". אך ארבל תירגם זאת ואמר לצופים שהתורכי לא שמע על סגירת הקאזינו באילת.

■ אמנון דנקר הציע לעורך אחד העיתונים להצטרף לאופנת-ההגרות: מי שינחש את 100 הפרוייקטים של "יש-מעון פרס" יזכה ב-10 הנקודות של הזכני מובארכ.

■ דנקר התווכח גם עם ידיד על ההגדרה העברית הנכונה לכי-

נוסה יגאל תומרקין. באחד הצעירים רשם מלחין ליד ציור של אדולף היטלר YOUNG PHIRER (צריך להיות FÜH-RER או FUEHRER). בתמונה שנייה רשם GIRLES, (צריך להיות GIRLS).

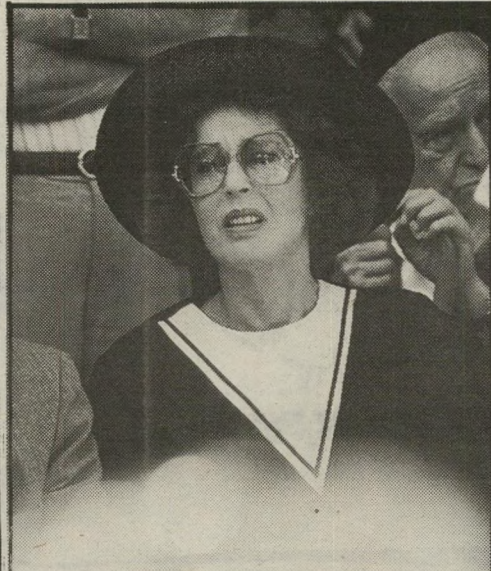
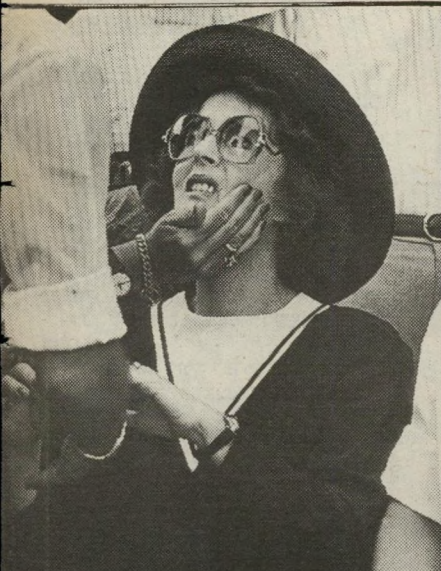
■ אגב, ידיעות אחרונות שמר הפעם את הסקופ שלו בסוד כמוס, ודאג שהרברים לא יודעו לאיש לפני היום החמישי בשבוע, כשהעיתון הודיע על-כך ברבים.

■ בתוכנית האחרונה של בין הכיסאות שוחח המנחה עם ארבל טלפנית עם מנהלי קא-זינו בתורכיה. השיחה התנהלה באנגלית, כמובן, אך מי שהקשיב לדרשיח נדהם מהברות שהפגין המנחה בשליטה בשפה האנגלית. כשנשאלו כמה כסף מוציאים

■ סגדאלוף (מיל') יאיר קליין, מגיבורי פרשת-קולומ' ביה, נכנס לקונדיטוריה מקומית, ביקש שקית והכניס לתוכה כמה עוגיות. כשניגש לשלם, אמר לו הקופאי שהמחיר הוא המישה שקלים. קליין הופתע מהמחיר הגבוה ואמר לקופאי שזהו "מחיר-רצח". ענה לו הקופאי: "רצח זה התחום שלך. מחירים זה השטח שלי."

■ נראה שאין צורך בדיקת שפות כדי להטוף פושעים נא-ציים ו/או כדי למלא תפקיד מר-כיו במוסד. כך, על כל פנים, מר-כיו צבי מלחין, האיש שחטף את אדולף אייכמן. לויכרוני תיו, שפורסמו בדיעות אחרונות, צורפו כמה מצוירי, שאותם קיי שטו בהערות כתובות בכתבידיו,

ציור צפריה העולם הזה

(למטה מימין) לבש חליפה והקמיד על סידור עניבתו, ואילו שר-האוצר שימועון פרס, הסיר את המיקטורן שלבש, מפאת החום. מיכל מודעי (בצילום האמצעי, למטה) הייתה האשה היחידה שהשתמשה בכיסוי-ראש. יוסף אלמוגי (למטה משמאל), מראשי תנועת-העבודה וקודמו של דולצ'ין בתפקיד, השתתף במישמר-הכבוד.

אלמנתו של אריה דולצ'ין, מי שהיה יושב-ראש הנהלת הסוכנות היהודית, שמרה על אימוק בשעת ההספדים ש-נאמרו בחצר "המוסדות הלאומיים", למעט הרגעים שבהם בכתה כשהספיד יצחק מודעי. לצידה ישב בנה, אלון (בצילום הראשון מימין). נשיא-המדינה, חיים הרצוג

ציור צפריה העולם הזה

